

Kleverja (Prim. spis „Rusko slikarstvo“ stran 427). Julij Sergij Klever je bil rojen 31. januarja 1850 v Dorpatu. Učenec M. Clodta in Varjabnova v St. Peterburgu na akademiji, je slikal največ v baltičskih provincijah. L. 1878. je postal ud in l. 1881. profesor na akademiji v St. Peterburgu, kjer so nekatere njegovih najboljših slik. Kakor piše v našem spisu o ruski umetnosti Peter Žmitek, „ljubi Klever solnčni vzhod ali zahod, in njegova dela odlikuje izboren sestav s široko, smelo tehniko in s sočnim koloritom.“ Ilustracije Fr. Dobnikarja k narodni pesmi „Matjaž in Alenčica“ so nekako zadnji lep spomin iz zapuščine prerano umrlega, šele razvijajočega se domačega umetnika-klerika. Iz teh, v značaju hitrih skic izvršenih ilustracij, vidiš Dobnikarjevo spretnost in gibčnost v risanju, njegov pesniški polet in njegovo vedno ljubezen do motivov iz narodnih snovi. Natisnili smo k slikam celo, sicer znano epsko pesem, da naši čitatelji lahko vzporedno uživajo in primerjajo tekst in ilustracije. — Prizor iz ciganskega življenja, polnega vagabundstva, a tudi poezije, nam kaže podoba na str. 552. — Slika na strani 569. nam predstavlja slušateljice medicine v St. Peterburgu v njihovem laboratoriju. Profesora sredi med njimi diči uradna uniforma. Fotografijo te slike nam je blagohotno izročila preblagorodna gospa Terezina dr. Jenkova. — O konte dr. Kosto Vojnoviču smo pisali v zadnji št. „Dom in Sveta“ med drobnostimi, na str. 510.

† **Simon Šubic.** Dne 27. julija t. l. je umrl v Gradcu v bolnici usmiljenih bratov vseučiliški profesor in pisatelj Simon Šubic v 73. letu svoje dobe. Pokojnik je bil rojen l. 1830. v Brodeh v Poljanski dolini na Kranjskem. L. 1844. je prišel na gimnazijo v Celju, l. 1850. pa v Ljubljano, kjer je delal zrelostni izpit, ki se je istega leta vršil prvič¹⁾. Na dunajskem vseučilišču je študiral potem matematiko in fiziko ter napravil l. 1856. izpite z izvrstnim uspehom. Kot suplent je služboval še ne eno leto na državni gimnaziji v Budi. L. 1857. je postal pravi profesor na višji realci v Pešti. Potem je služboval v Rosavi na Dunaju (od 1861) ter v Gradcu (od 1864), in sicer na obrtni akademiji (do l. 1884). L. 1859. je bil imenovan izrednim profesorjem matematike in fizike na graškem vseučilišču. — Šubic je mnogo študiral in pisal. Njegovi spisi so izključno znanstvene vsebine. Jugoslovanska akademija ga je z Bleiweisom vred imenovala svojim dopisujočim članom. Dopisoval je v „Rad“, dokler je ta sprejemal slovenske članke. Mnogo je pisal v nemškem jeziku. Pred vsem pa je zalagal s svojimi strokovnjaškimi spisi slovenske liste. Pisal je za „Zvon“, „Slov. Matico“ in bil vrl sotrudnik tudi našemu listu, čigar ustanovitelja in prvega ured-

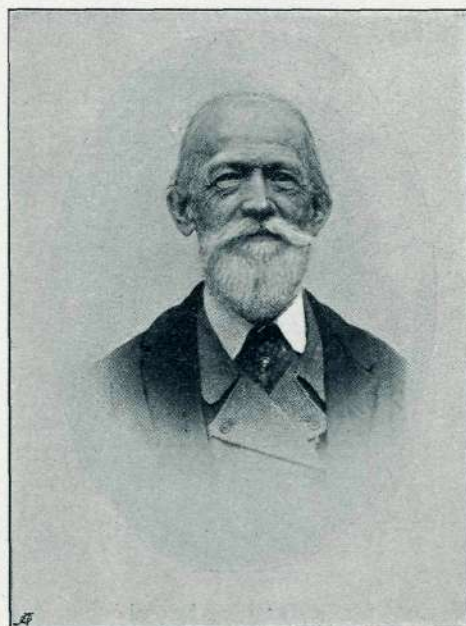
¹⁾ Gl. Dr. Karol Glaser: Zgodovina slov. slovstva, IV. del, II. zvezek, str. 218 in 219.

nika, dr. Fr. Lampeta, je visoko cenil in spoštoval. — Upamo, da nam bo mogoče, objaviti obširnejši življenjepis tega učenega in zaslužnega moža. —

Puškinovo življenje in delovanje proučujejo na Ruskem v zadnjem času z veliko vnamo. Ljubitelji slovstva so osnovali „Puškinskije kružki“, v katerih čitajo Puškinova dela in predavajo o njem. Valerj Brjusov je izdal „Pisma Puškina in do Puškina“, Nikolaj Lerner pa je zbral v časovnem vzporedju razne podatke iz pesnikovega življenja v knjigi „A. S. Puškin. Trudaj i dni.“

„**Sedanja Poljska**“. V Parizu (5, Rue de l'Odéon) je začelo izhajati veliko in zanimivo delo „La Pologne Contemporaine“, katero popisuje se-

Prof. dr. Simon Šubic.

danjo Poljsko in je okrašeno z mnogimi slikami najboljših poljskih umetnikov. Poljske pokrajine so po znate po slikah Ruszczyca, Stanislawskega i. dr. Ta knjiga hoče pokazati, da Poljska ne propada vključ vsem zatiralcem, ampak da se dviga gospodarsko in umetniško. Enotna kultura poljskega naroda je moč, katere ne more uničiti politična razdelitev. Poljak se ne da zatreti na Pruskem, se krepko drži v Avstriji in na Ruskem bolj napreduje kakor njegovi gospodovalci. Ker hočejo Poljaki, da tudi zunanji svet izve o njihovem narodnem kulturnem življenju, so začeli izdajati to delo, ki je pisano v francoskem jeziku, a od poljskih pisateljev.

